

---

## Előszó

A Kultúra Napja alkalmából évente megjelenő kötet kísérletet tesz arra, hogy számba vegye az elmúlt év kiemelkedő közösségi művelődési eseményeit, s – a számtalan kérdőjel ellenére is – a jövőt és a feladatokat előrevetítő tanulmányokat, írásokat.

Azt szoktuk mondani minden év elején, hogy ez sorsfordító lehet, hogy jöhetnek „új-régi” veszélyek és remények, melyeket vagy folyamatosan ki kell védenünk, vagy biztató lehetőségként ki kell tudnunk használni azokat.

Talán nem tévedek nagyot, ha azt mondom, hogy a 2007-ben kezdődő évek valóban sorsfordítóak lehetnek abból a szempontból is, hogy a művelődés, a közműveltség milyen helyet foglal el a művelődés értékelsajátítást elősegítő, az állampolgárok érdekeit szolgáló ismeretszerző, kompetenciaerősítő, közösségi, képző, élhető környezetet biztosító szervezetrendszerében. Rajtunk is múlik, hogy mennyire lesz „bezáró – lehetőséget biztosító” az előttünk álló évtized. Nekünk a kultúrában és elsősorban közösségi művelődésben dolgozóknak ez igazi lehetőséget és komoly feladatot jelent.

Persze a napi gondokkal küszködve észre sem vesszük, hogy „formáljuk a történelmet”. Évtizedeken keresztül vitáztunk azzal a szemlélettel, amely a kultúrát díszként, ráadásként értelmezte, s nem vette, vagy nem akarta tudomásul venni, hogy a kultúra része életünknek, s talán ennél is fontosabb, meghatározza az életünket. Ma, az Európai Unióban természetesen tesszük fel a kérdést: hogyan tudjuk identitásunkat, kultúránkat megőrizni, hogy ugyanakkor képesek legyünk befogadni azokat a tudásokat, amelyek számunkra is megnyitják a lehetőségeket. Olvassuk, halljuk a híreket, hogy milyen fejlesztések biztosíthatják számunkra is a kiegyensúlyozott, elégedett jövőt. Szerencsére azt is olvassuk már, hogy

az eredmények elérésében a kultúráé, a tudásé a főszerep, hogy a kultúra integráló feladatot töltsön be a társadalom életében.

A közművelődés szakmai struktúrájában az utóbbi években határozottan körvonalazódni látszik két egymással összefüggő, de jól elkülöníthető tevékenységcsoport, amelyek részben a vidékfejlesztés, másrészt a korszerű, karakteresen formálódó városi kulturális fejlesztés, a kreatív gazdaság köré szerveződik. Feladatunk, hogy a közművelődés „megtartva fejlődő” tevékenység-rendszerének szerepét megerősítsük, hogy új tartalmakkal, az élethez igazodó szervezetrendszerrel legyünk partnerek a tervek megvalósításában.

A kötetben megjelenő írások mintegy keresztmetszetet mutatnak arról a sokszínűségről, amelyek hétköznapijaink feladatai, s számos esetben a települések és a közösségek ünnepei is egyben.

A Magyar Művelődési Intézet életében is jelentős változás történt. 2007. január 1-jétől a Képző- és Iparművészeti Lektorátussal egy szervezetben folytatjuk a munkánkat. A változást egyik intézmény sem kezdeményezte, de az elkövetkező időben olyan együttműködést kívánunk kialakítani, amelynek során kihasználjuk az intézmények sok évtizedes szakmai tapasztalatait, kapcsolatrendszerét.

A változást az évkönyv cikkei – Keszthelyi Ferencné írása kivételével – érthető módon még nem tükrözik, hiszen azok 2006-ra, az intézet történetének 60. évére vonatkoznak.

Budapest, 2007. január 16.

Borbáth Erika